

nam supra dixit οὐτοις πεπτωκότες. Θύμην ἔτι φροῖ. **A** [Notat Prytaneorum auaritiam qui gratis in consilium non admittebant petitores, sed induciarum nomen prætexebant. Vulgo autem dicebant, ἐπεχείσια δέσιν, καὶ μαύρεθα εἰδαγενν. Inducunt, non licet introducere. Quod ego non ad inducias tantum belli, neque enim si prouerbiale fuit, in pace valuit, sed ad ferias & munerum vacaciones referendum puto. Est autem ἐπεχείσια propriè τῆς χειρὸς ἀνοχὴ, cum feriatur bello apta manus, ut ait Ausonius, & otia dicit. unde χειρος po-

titus hostium. Dicta autem quasi ἐχουσια χειρας, id est retinens manus. nam τὸ ἐχεν id esse, immo seruare etiam Homerus testis δε κιλλαν ἐχεις, tum qui Minerūm πολιοῦχον dixerunt. sic qui bellum prouocarunt dicti ἀρξασι χειραν ἀδιναν. Hic autem non tam ait amari à Prytaneis ἐπεχείσια quād τοὺς ἐχεντες τις τοις χεροις. Apud Pausaniam in Eliacis prioribus libro quinto, Iphitus describitur coronam accipiens ab uxore Eecheiria quam præsidem induciarum vertit illuc Romulus.

BIS ET VS. ΑΥΤΟΙΣ ΤΡΟΦΗ

HΧριστὸς αὐτὸς πολι-
της δέσιν ἀπασιν δέ-
πε γέρει τοιάθο.

Τρ. Οται ξυλάτοις εἰσεθε πολλῷ μᾶλλον οἰός
είμι.

Χο. Καὶ νῦν σύγε μῆλοθε.

Σωτήρ γε ἀπασιν αἴ-

Θρόποις γερχόντοι.

Σχόλια. Η γεντὸς αντίρ.] ιδίου ή αντιτροφὴ τοις εὐθαμονικῶς τροφῆς ἀλλα τε ὅσα ἐμέτην καὶ τὸ καὶ πεπλεύ ἐχουσια σύνημα. ὅπις τῷ τέλει αἱ σύμφωνες ἐξω στηλαὶ τὸ αντιτροφῆς. Ταῦτα τετραμετρα τῇ ιαμβείων τελεγράφῳ τετραττή.

CHR. Η γεντὸς.] Ης est Antistropha respo-

πάλων δ.

CERTÈ IS MERITUS BENE EST
DECIVIBUS OMNIBUS

QUITALIS IN ILLOS.

TR. ASCIBITIS QUI SIM MAGIS VINDEMIA APP-
TENTE.

CH. IAM NUNC SATIS ID PATER.

SERUATOR ENIM OMNIUM
MORTALIUM HABERIS.

dens superiori strophae iambicoum, omninoq; eodem genere versuum constat.

Σχόλια. ΠΟΛΙΤΕΙΑΝ.] οὗτος συμπολίτεως, οὗτος συνδημόπολιν λέγεται. οὐδὲ Εὐεπίδημος τοις λέγεται οὐδεπολίτης τῆς βοσκούσης χθονί ηγή της τεκούσης γενετῆς αρκετοις χρεών.

BIS ET VS. ΣΥΝΗΜΑ ΚΑΙ ΘΕΙΚΟΠΛΑΣΙΩΝ

Τρ. Φίσης ἐπειδὴν ἐκπίσιος οἶνος νέου λεπά-
σιν.

Χο. Καὶ πλεύτη τῷ θεῷ, αἰσι σ' ἡγούμενοι
ταρστον.

Τρ. ΠΟΛΛΑΙΝ γε υμῖν ἀξιος Αθηναῖς ἐγώ,
Δειναῖν ἀπαλλάξας πόνων τὸν δημόσιον ὄμι-
λον

Καὶ τῷ γεωργικῷ λεων, Τπέρβολόν τε παύ-
σας.

Σχόλια. Λεπασίων.] εἰδίος ποτητείου μετίζον ή κύ-
λιξ οὖτος Σύμμαχος. ο δὲ Παλαμίδης τὸ πιθάρεον
ἐπεδέχεται.

ΒΙΣ ΕΤ Β. Εν τοις τῷ παλαιών αντιγράφων

Φίσης τοι δῆτ' ἐπειδὴν ἐκπίσιος οἶνος λεπασίων;
Αλλ' ίως βέλτιον οὗτος γέραφεν,

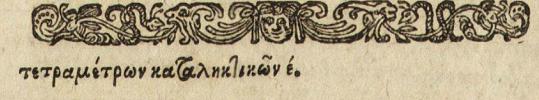
Τι δῆτ' ἐπειδὴν ἐκπίσιος οἶνος τέλει λεπασίων;

Οὔτω καὶ ἄνω,

Τι δῆτ' ἐπειδὴν νυμφίς μὲν ὄρατη λαμψρὸν ὄν-
τας;

Καὶ τὸν Αχαρεῦστον.

Τι δῆτ' ἐπειδὴν τοις κιλλασ ὀπτωμένος ιδῆτες;
τοι γε καὶ ἐκεῖ, καὶ ἐκεῖ ἐλεγέντος θεοῦ τοῦ ἥρματος, φί-
σης ὁπερ ῥάβδος ὑπακούει. Τοῦ ἡ ζῆται Αθηνέν.

ΤΕΤΡΑΜΕΤΡΩΝ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΩΝ Ε.

TR. DICES LUBENS VBI HAUSERIS MUSTI NOV
LEPESTAM.

CH. NOS TE SECUNDUM CALITES PRIMUM COLEMUS
VSQUE.

TRY. NEMPE ATHMONENSI MULTA DEBETIS MI-
HI,

QUI LIBERATA TOT MALIS PLEBEIA COHORTE
ET GENTE AGROS COLENTE, TAUDENS HYPERBOLUM RE-
PRESI.

F

CHR. ΛΕΠΑΣΙΩΝ.] species est poculi maius calice. Alij tamen pro doliolo & σιθαρί accipiunt. Lepestam Varro videtur vocasse in libro de vita populi Romani. Vtibantur hoc poculi genere antiqui cum dapsilius sese inuitare volebant, & λαφύντι dicti, quia ab eo poculo ἐλαττεν, id est, ad satim bibebant, & in modum canum qui lingua sonum edente bibentes λάπτεν dicuntur. Ego puto sic pateram dictam qua ratione λίτας genus

GOSTREI dicitur patella, nisi διεπαστατικό malumus à διεπαστατικό sed αιταστη sanè diuersum est aliquid, de qua vide apud Athenaeum multa. Anaxandrides Protesilaos (nisi locus mendosus apud illum Di-
plosophistam) vbi conuiuum narrat datum in
nuptiis Cotyis Thraciatum Regis filiz, dixit in
Tetras